

Els acusadors acusats

D'un temps ençà, el tri-setmanari local —l'òrgan de la «Lliga Regionalista»— que no ha atès —cas excepcional i pretenció— per pura fanfarroneria, les normes ortogràfiques dictades per les persones competents en la matèria, omple les seves planes, entre altres, amb articles-editorials curulls d'atacs en sentits diversos contra la direcció d'Esquerra Republicana de Catalunya i especialment contra l'actuació que porta a terme per Catalunya.

No hi ha article que sigui després del desig vehement d'abatre a la força política que va donar-se el poble en les darreres eleccions catalanes. Quan els seus directors intervenen en les qüestions que les alteracions de Catalunya duen, l'editorialista, més constant de l'òrgan regionalista, s'estén en consideracions de tota mena i no desaprofita mai l'oportunitat per injuriar al nostre partit o per assabentar als seus lectors que aquest porta una actuació decidida vers a un caos disfressat.

Seria pueril negar l'esquifida estranyesa que ço ens ha produït. La sobrer coneixença dels elements que integren l'agrupació dretista de la nostra ciutat, ens feu sentir de primer antuvi, unes escomeses semblants a les que s'han succeït. Són homes carregats dels privilegis que guardà amb tanta fermesa el passat règim de reialme i que s'esveren al sentir el rumor d'una socialització, o l'afany just i apremiant de la reivindicació obrera o l'intent de realització de plans que tendeixin a destruir les classes privilegiades. Per això batallen amb tanta duresa

contra el sentiment esquerrà que constitueix la majoria contundent d'Espanya, aquesta majoria activa que treballa i que labora en profit de la seva terra i que la situa al bon nivell de riquesa i civilització que avui gaudeix.

Hem de significar, però, el fet primordial derivat de les seves expansions literàries, cap de les empreses dutes a terme per l'al·ludit tri-setmanari, ha criticat la tasca esquerrana que es desenvolupa ací per la Corporació municipal. Podem afegir que no ha gosat ni ha tingut valor per fer-ho, perquè s'ha vist al seu cim la contradicció evident, la rèplica real que hauria zvençat la descoberta de la seva traïció, sortida a la llum aleshores de la controvèrsia sobre el problema de les aigües que negligí covardament. Només li ha interessat mostrar fantasies de l'obra dels dirigents catalans, probablement per saber, degut al seu curt abast, que restarien incontestades.

Heus-ací l'acusació que ens permetem fer-li. El temps, ha registrat un seguit d'execucions ben clares que han completat la separació dels estaments en lluita. Amb ells, els enemics descarats de la massa proletària —com venen demostrant en el nostre poble— sols poden romandre'hi els que hostilitzen les reformes equitatives i de justícia

COMPREU

LLUITA

AL QUIOSC
DE L'ESTACIO

social. En cap moment pot ajuntar-s'hi el grup de ciutadans empesos pel restabliment de la societat humana, part dels quals són els que l'altre dia aplaudien, des del pati d'un teatre vigatà, el treball intens dels seus representants expressat a l'opinió pública precisament per a defensar-se de la ridícula ofensiva d'una minoria animada per l'indicat periòdic i que desertà de l'Ajuntament per la fallida d'èxit que obtingué. Aquests, han de col·laborar en la construcció iniciada per la Corporació municipal en benefici de les classes humils i necessitats.

A nosaltres, no ens plau pas gens el mutisme radical en que s'ha tancat l'òrgan regionalista i els seus guiadors o orientadors. Es clar que és una manera pràctica d'esquivar tota raó immaculada i que així resulta més fàcil esvair l'atmosfera que s'ha posat a l'entorn dels problemes municipals, però l'abstenció total de comentaris que refereixin els seus aspectes, denuncia estar posseït d'incompetència i a l'ensems priva la polèmica que serveix per a facilitar la comprensió dels afers.

Estem en aquest lloc, doncs, que circumstàncies alienes han erigit, i hem d'accionar i respondre en el to i en el medi en que ens han pressionat. No hi fa res. Seguirem el nostre camí amb l'entusiasme i coratge que tenim injectat de les multituds. A elles ens devem i a les tals hi correspondrem justament, costi el que costi. El vigatanisme, l'entnem ben distintament que els catalanistes d'ocasió. El temps dirà que no anàvem equivocats.